

лонии, които бѣхъ наслѣдственны и вмѣсто заплатъ получвахъ отъ общото земи. Тѣзи колонии, за които ся толкозъ осѣди Никыфоръ, спомогнахъ не малко не само за ограниченіето и съсипваніето, но най-послѣ и за самото сливаніе съ туземныйтъ еллинскый элементъ на много отъ славенскытъ онѣзи поселения. Съ тѣзи мѣрky зеты отъ Никыфора, Славенытъ които во врѣмето на Константина 5-го, около срѣдата на осмото столѣтіе бѣхъ ся остановили въ Пелопонесъ (Мореѣ), и които бѣхъ завзели собствено полскѣтъ странѣ на западнытъ му области, сирѣчь Ахайѣ, Илѣдѣ, Мессинѣ и Лаконѣ, направили бѣхъ си тамъ села или таквызъ споредъ обычайтъ у тѣхъ уединены ограды, но като сторили да ся възбунтувать и да разграбятъ домоветъ на съсѣдытъ си Гърцытъ, надвили ся съвършенно около Патрѣ и были принудены да дойдѣтъ въ едно положеніе рабско и скытническо, а слѣдъ повторителны испослѣ по суетны покушенія на възбунтуваніе, чрѣзъ приеманіето на христіанството и чрѣзъ честото съ туземцытъ брачно съчетаніе сѣбли ся съвършенно въ грѣцкото племе. Тѣй що слѣдъ 15-то столѣтіе не ся вижда ни дѣря отъ тѣхъ въ собственыя Грѣцѣ.

Б

Но когато Славенитъ въ Пелопонесъ ся принуждавахъ да подвеждѣтъ вратъ и да изгубятъ всякъ надеждѣ за прѣвъзмогваніе въ бѣдуще, тѣхнытъ единоплеменници Българитъ по край Дунавъ, одързостены отъ вътрѣшнытъ бѣркотіи на държавѣтъ, станѣхъ по-вече отъ всякой другъ пѣтъ силны и опасны подъ новытъ си владѣтель Крума, на когото властѣта ся простираше и надъ онѣзи Българи които бѣхъ ся остановили въ Унгарѣ и Трансилванѣ. Никыфоръ, като бѣше влѣзалъ въ сумнѣніе за поведеніето имъ, заповѣда на войскѣтъ която стануваше по край рѣкѣтъ Стримонъ с) да мине въ Тракѣѣ. Въ сѣщото врѣме подѣйствува и да ся испратятъ доволно пары за да ѣ ся платятъ мѣсечинытъ. Крумъ като ся научава за това напада внезапно връзъ грѣцкото военно станѣвище и като избива доста много отъ войскѣтъ, завладѣва военныя хазнѣ която съдържавала 1,100

с) Стрѣма или Струмна и Струмица, сега по турскы Карасу.